

Veterináři za vydřiduchy?

20.08.2020

MVDr. Martin Grym

Chovatelé osvojených toulavých koček si nezdědka stěžují na vysoké částky za kastraci těchto zvířat na veterinárních pracovištích. Od společnosti na ochranu toulavých koček dostanou příspěvek 500 Kč a vybaveni touto částkou požadují na veterinárních lékárnách provedení kastrace.

Jsou následně nemile překvapeni, když je cena za kastraci čtyřciferná a pětistovka nestačí.

Ochranářské spolky, které se věnují ochraně toulavých koček a podporují kastrace, vycházejí z premisy, že nekontrolované množení bezprizorných koček jde proti jejich welfare. Tato představa má svojí logiku: v těchto skupinách koček se šíří infekční a parazitární nemoci, aniž by bylo o nemocná a trpící zvířata dostatečně postaráno, a byla jim poskytnuta adekvátní veterinární péče. Kastrace je tudíž jedním z preventivních opatření, jak tomuto účinně zabránit, udržet populaci na rozumné úrovni a nezhoršovat tak nemocnost a šíření infekčních nemocí.

Problém je ale v tom, že nelze zlepšovat welfare koček způsoby, které welfare naopak zhoršují. Nelze totiž v dobré víře tlumit populace toulavých koček podfinancovanou veterinární péčí, která není s to zajistit ani minimální standard při operačních výkonech, jako je kastrace.

Chovatelé, kteří odmítají dát veterináři za kastraci ani o korunu navíc nad příspěvek od ochránců, bohužel často vůbec netuší, jak kastrace kočky vůbec vypadá a jaký je její průběh. S heslem „Zlepšeme welfare toulavých koček tlumením jejich nekontrolovaného množení“ se po veterinárních lékárnách požaduje, aby tuto proklamaci „nějak“ prakticky zrealizovali, ale hlavně levně.

Jenže „levně“ znamená „s omezenými náklady“, tedy tak, aby se kastrace sice provedla, ale bez dostatečné asepsy, bez dostatečně kvalitního chirurgického materiálu, bez dostatečné analgezie, s levnou anestezií a vůbec jaksi úsporně.

Bohužel úspornost zde není ale to, co by ocenila sama kočka. Kdyby se jí někdo mohl zeptat, asi by samotnou kastraci s díky odmítla, ale když už to opravdu musí být, přála by si jistě garanci pokud možno žádných pooperačních komplikací, jako je bolest, infekce či rozjetí rány. Kočka by v dotazníku pravděpodobně zaškrtnla šetrnou anestézii, čisté aseptické prostředí operačního sálu a podání léků na bolest.

Každé osvojení bezprizorného zvířete je dobrý skutek, který si zaslouží úctu. Nicméně kdo řekl A, musí říci i B. A tím B je právě poskytnutí a uhrazení takové kvality veterinární péče, která by nenutila kočku nostalgicky vzpomínat na časy, kdy se se svými kamarádkami a ušním svrabem potulovala po smetišti.